

Beyan üzerinden tarh ve tahakkuk ettirilen vergiler için geçerli olan temelinde vergi ziyayı yatan olayın, mükellefince kendiliğinden haber verilmesidir. Buna göre pişmanlık, VUK'nun 371. Maddesinde beş bent şeklinde yazılı koşulların tahakkuku ve mükelleflerin re'sen başvuruları üzerine; zamanında yerine getirilmeyen kanuni yükümlülüklerin, daha sonraki bir dönemde ve cezasız olarak yerine getirilmesini mümkün kılan bir müessese olarak tanımlanabilir. Beyana dayanan vergilerde vergi ziyayı cezasını gerektiren, Kanun'a aykırı hareketlerini, ilgili makamlara kendiliğinden dilekçe haber veren mükelleflere, belli koşulları yerine getirmeleri kaydıyla **vergi ziyayı cezası kesilmez, kaçakçılık cezasına** hükmolunmaz. Bunun yanı sıra, VUK 371. Maddesindeki pişmanlık koşullarına uygun olarak durumu ilgili makamlara bildirenler hakkında, "**kaçakçılık suçları ve cezaları**" uygulanmaz. Pişmanlık, beyan üzerinden tarh ve tahakkuk ettirilen vergilerden, emlak vergisi dışında tüm vergiler için uygulanır.